

Omnis propositio que sunt cōtradictorie sine sint i terminis vniuersalib⁹ sine singularib⁹: si vna ē vera ⁊ alia erit falsa: ⁊ cōtra-

Nō ē idē dicere: hō nō ē albus: ⁊ nemo ē alb⁹

Oni affirmationi vna negatio est opposita.

Omnis enuntiatio est vna que significat vnu de vno siue vniuersale siue non vniuersale.

Ad vnitatem enuntiationis non sufficit attribuerē vnā vocem vni voci: sed requiritur q; vox cui sit attributo tantum vnum significat ⁊ non multa.

In propositionibus de presenti ⁊ de preterito oppositis necesse est tam in vniuersalibus: q̄ in particularibus q; vna sit vera ⁊ alia falsa.

De futuris singularibus. s. in materia contingenti: non est determinata veritas.

Non omnibus affirmatio vel negatio de futuro est vero vel falsa.

Nō omnia veniunt ex necessitate. sed multa fiunt a casu ⁊ ad vtrūq;.

Non vtrūq; pars est falsa in propositionibus de futuro in materia de contingenti.

Propter nostrū affirmare vel negare: nihil sequitur in re.

Nos videmur esse principium futurorum: ex eo q; consiliamur. ⁊ agimus aliquid.

Quecunq; possunt fieri ⁊ non fieri illa de necessitate nō eueniunt.

Duplex est necessitas. s. absoluta ⁊ cōditionata

Omne quod est quando est necesse est esse: ⁊ omne quod non est quādo non est. necesse ē non esse: sed non omne quod est esse simpliciter est necesse.

Non est necesse omnes affirmaciones vel negaciones oppositarum: banc quidem veraz illam autem falsam.

Secundū peribermias.

Omnis enuntiatio significat aliquid de aliquo.

Preter nomen ⁊ verbum ⁊ innominabile. nulla est affirmatio vel negatio.

Innominabile nō ē nomen: s; infinitū nomē sicut non currit extra enuntiationem non ē verbum: sed infinitum.

Casus verbi cōsignificant tempus.

Prima ē affirmatio: deinde negatio.

Doc verbum ē quandoq; predicat⁹ s; in adiacens: vt dicendo de⁹ est: quādoq; tertū ad-

iacens: vt dicendo deus ē hō: ⁊ tūc dupliciter dicitur oppositiones: quare quoz erit: quarū quidē due ad affirmationē ⁊ negationem sese habent: s; cōsequentiā vt p̄na/ tiones: due vero minime: dico autē quoniam ē aut iusto. i. predicato finito adiacet: aut nō iusto. i. predicato infinito.

Omnis non significat vniuersale: sed quoniā vniuersaliter.

Termin⁹ infinit⁹ nō ē propositio negatiua.

Transposita noia ⁊ verba: idem significant.

Dis interrogatio dyaletica petit vnā respon/ sionē. s. qđ altera pars p̄tradictōis p̄cedat

Questio quidē non ē interrogatio dyaletica: sed demonstratiua.

Ad interrogaciones dyaleticā pōt per vtrūq; partem contradictionis responderi.

Forū que predicant⁹ ⁊ de quibus predicantur que pdicant⁹ s; accidens: vt ambo de eodem subiecto: vel alterū de altero: vel aliqđ eozū includit in alio: vel idem sic repetitum in vtroq; diuisoz: hoc non erit vnū. i. ex talibus diuisis non sequitur cōiunctū.

Quando in adiecto aliqđ oppositoz inest: que cū sequit⁹ contradictio: nō verū ē sed falsum: vt hominē mortuū: hominē dicere: quādo autē nō inest: verū est: nec semp verū est dicere de aliquo simpliciter: vt quendā hominē: hominē: ⁊ quendā albū hominē albus: nō semper tamē: q; non valet. homer⁹ est aliquid vt poeta: ergo est: quia esse predicat⁹ de homer⁹ s; accidēs: qm̄ vt poeta est.

In quantūcūq; .i. in omnibus predicatis: qñ sibi nō ē aliqua oppositio: qđ patet si ponātur diffinitiones p̄ nominib⁹ predicant⁹ s; se ⁊ nō s; accidēs. i. nō s; aliquid extraneū fac proprie ratiois: in hys ⁊ simpliciter erit verum dicere. i. diuisim: siue a coniunctis ad diuisa arguere.

Opinto: nō est eius quoniā ē: sed quoniā nō est: ⁊ ideo quod opinabile ē: non ē verū dicere esse aliquid.

Dicit Boetius in quarto de consolacione: qđ sicut hō mortuus nō ē hō: ita homo malus nō est hō: ⁊ hoc ē s; in ipso: q; p̄na sua si/ ne. Dicendū qđ duplex ē finis. s. in gra vt ē forma que dat esse hōi: ⁊ finis extra: vt beatitudo: ⁊ de isto intelligit Boetius.

Ad tunc dā p̄radictionē in modalibus ne/

gatio debet addi modo et non verbo. unde iste possibile est esse. et non possibile est esse contradicunt. et non iste possibile est esse. possibile est non esse.

Necessse esse et impossibile non esse. sunt vniuersales affirmatiue.

Necessse non esse. impossibile esse vniuersales negatiue.

Non necessse esse. non impossibile esse. particulares negatiue.

Non necessse non esse. non impossibile non esse particulares affirmatiue.

Possible est esse. contingens est esse. particulares affirmatiue.

Non possibile est non esse. non contingens est non esse vniuersales affirmatiue.

Potentia rationalis valet ad opposita irrationalis vero actiua ad vnum tantum. sed potentia irrationalis passiuua valet ad opposita.

Non omnis potestas est oppositiua. nec etiam quecumq; sunt sub eadem specie dicuntur ad opposita.

Quedam potestates equiuoce sunt. i. multi plices duplex est potentia. scilicet cum actu et ante actum.

Illa que sunt in actu semper sunt priora illis que sunt in potentia.

Entium quedam sunt in actu sine possibilitate precedente.

Aliqua sunt in actu cum potestate que est eorum pars.

Aliqua sunt semper in potentia et nunquam in actu. **A**liqua sunt in actu imperfecto sine possibilitate precedente actum completum.

Aristotelis ex lib. primo priorum propositiones.

Propositio est oratio alicuius de aliquo quo vel alicuius ab aliquo.

Propositio vniuersalis est que omni aut nulli inesse significat.

Particularis propositio est alicui aut non alicui: aut non omni inesse significat.

Indistincta propositio est que inesse aut non inesse significat sine signo vniuersali vel particulari.

Propositio demonstratiua est sumptio alterius partis contradictionis. propositio dyalectica vtriusque.

Terminis est in quem resoluitur propositio. ut in subiectum et predicatum.

Silogismus est oratio in qua quibusdam positis et concessis necesse est aliquid euenire: per ea que posita sunt et concessa.

Silogismus perfectus est qui nullus indiget proter ea que supra sunt ut appareat necessari.

Silogismus imperfectus est qui indiget vnius aut plurium que sunt necessaria pro sumptos terminos. non autem per sumptas propositiones.

Dici de omni est quando sub subiecto nihil est sumere de quo non dicatur predicatum.

Dici de nullo est quando nihil est sumere sub subiecto a quo non remoueat predictatum.

Vniuersalis negatiua et particularis affirmatiua conuertuntur simpliciter.

Vniuersalis affirmatiua et particularis conuertuntur per accidens.

Quando oppositum consequentis repugnat antecedenti: consequentia sit bona.

Nicquid sequitur ad consequens sequitur ad antecedens.

Contingens dicitur dupliciter. scilicet contingens necessarium et contingens alium. quod conuertitur cum possibili.

De particularibus et indistinctis idem est iudicium.

Silogismus est necessarius ab exponentibus ad expositum.

Quando vtraque premisarum fuerit de necessario conclusio erit de necessario.

Minori existente de inesse: et maiori de necessario. sequitur conclusio de necessario.

Possibili posito inesse: nullum sequitur impossibile.

Contingens dicitur duobus modis. vno modo ut in pluribus et non semper sed frequenter. ut canescere hominem in senectute. et tale contingens dicitur natum. Alio modo dicitur contingens quod quantum est de se indifferenter est: se habens ad esse et ad non esse: ut est ambulare: motum terre fieri: et tale contingens dicitur infinitum.

De si affirmatio vel negatio vera est.

Quandoque ex opposito consequentis inferitur oppositum antecedentis: tunc prima consequentia sit bona.

Omnis silogismus habet tres terminos et duas propositiones.

Vniuersale conclusionem facilius est destruere quam construere.

Vniuersale sumendum est simpliciter et non de terminato tempore.

☞